

ΩΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ.....	Φράγκα 12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησίᾳ ..	» 15
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λίο. Τ.	1
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....	φορ. 26

Ἐκδίδεται καθ' ἐκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἕκαστον στίχον ἀπαξ	λεπτά 40
» » » δις	» 25
» » » τρίς καὶ τετράκις »	20
» » » πεντάκις καὶ ἑξαζήκις »	45

Γραφεῖον τῆς Ὁρᾶς ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκαστον φύλλον τῆς Ὁρᾶς τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Συνελθούσα σήμερον 21 τοῦ Μαρτίου μηνὸς τοῦ 1877 ἔτους εἰς συνεδρίαν καὶ ἀναγνούςα τὸ ἀπὸ 15 τοῦ παρελθόντος μηνὸς πρὸς τὸν ἀντιπρότατον ἔγγραφον τοῦ κυρίου προέδρου τῆς ἐπὶ τῆς ἀνκομιδῆς τῶν λευψάνων τοῦ αἰοιδίου Ἀδαμαντίου Κοραῖ ἐπιτροπῆς, ἐρωτῶντος ποίαν ἐπιθυμεῖ τὸ ἀνώτατον τοῦτο ἐκπαιδευτικὸν τῆς Ἑλλάδος ἴδρυμα νὰ λάβῃ μετοχὴν εἰς τὴν τελετὴν ταύτην.

Ψηφίζει ὁμοφώνως.

Α'. Τὸ ἐθνικὸν πανεπιστήμιον συνεπιμεληθήσεται τῶν τιμῶν τῶν ἀποδοθησομένων κατὰ τὴν Πανελληνίαν ταύτην τελετὴν εἰς τὴν σποδὸν τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ὅστις πρυτανεύσας τῆς πνευματικῆς τοῦ ἔθνους ἀναγεννήσεως περιποιήσατο ἀγήρατον μὲν ἑαυτῷ τὸ κλέος, τῇ δὲ γεννησάσῃ Ἑλλάδι ἀδρόατὴν τὴν ὄνησιν.

Β'. Ἡ ἀκαδημαϊκὴ σύγκλητος συνοδεύσει ἐν στολῇ τὴν προπομπὴν τῶν λευψάνων εἰς τὸν πρὸς τοῦτο ὀρισμένον τάφον. Προσκαλεῖ δὲ ἅπαντας τοὺς καθηγητὰς καὶ ὑφηγητὰς καὶ τοὺς φοιτητὰς τοῦ πανεπιστημίου εἰς τὴν συνόδον τῆς προπομπῆς.

Γ'. Ὁ ἀντιπρότατος τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου ἀπαγγελεῖ λογύδιον ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀνωτάτου τούτου παιδευτηρίου.

Εἰς τὴν πρυτανείαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ὁ πρυτανεὺς ἀντιπρότατος

(Τ. Σ.) EMMAN. KOKKINOS.

Οἱ συγκλητικοὶ

Κ. Κορτογόνης, Ν. Δαμασκηνός, Α. Ἀναγνωστάκης, Κ. Κόντος, Β. Τ. Οἰκονομίδης, Κ. Παπαρηγόπουλος, Μ. Βενιζέλος, Θ. Ἀρεταῖος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Πάνας).

Κ)ΠΟΛΙΣ, 22)3 Ἀπριλίου, ὥρα 7 μ. μ.— Βεβαιῶται ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἐτοιμάζει διπλωματικὴν διακοίνωσιν, τὴν προτίθεται ν' ἀπευθῇ πρὸς τὰ ἐξ μεγάλα ἀνακτοβούλια τῆς Εὐρώπης εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὰ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἐκτιθέμενα σχέδια καὶ τὰς διαβεβαιώσεις.

Ἡ ἐν Κεττίγνῃ κυβέρνησις ἡλάττωσεν ἐτι πλέον τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς. Παρήγγειλε δὲ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Πύλης τμήμα μόνον τῆς ἐπαρχίας Νιζίτς συμπεριλαμβανόν καὶ τὸ φρούριον.

Χρηματιστήριον.— Πάγ. ὀθωμ. 13,95.— Μετ. Λαυρ. 69. ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22)3, ὥρα 8, 25' μ. μ.— Ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας ἀναχωρεῖ αὐριον εἰς Ἀθήνας.

Ἡ ἀποχώρησις τοῦ πριγκίπου Βίσμαρκ διαψεύδεται.

Τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα τὸ χορηγοῦν ἑνὸς ἔτους ἄδειαν τῷ πρωθυπουργῷ, δὲν ἐξεδόθη.

Κ)ΠΟΛΙΣ, 23)4 Μαρτίου, ὥρα 8, 40' π. μ.— Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐξ μεγάλων δυνάμεων θ' ἀνακοινώσωσι περὶ τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος τὸ πρωτόκολλον πρὸς τὴν Υ. Πύλιν, μετὰ τῆς περὶ ἀφοπλισμοῦ ὑποχρεώσεως ἡ Πύλη ὅμως πιθανῶς θέλει θεωρήσῃ τὸ πρωτόκολλον ὡς προσβάλλον τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς.

Χρηματιστήριον.— Πάγ. ὀθωμ. 13,85.

(Πρακτορεῖον Stéphanopoli).

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22)3 Μαρτίου.— Τὸ πρωτόκολλον ὑπεγράφη ὑφ' ὅλων τῶν δυνάμεων αἰτινὲς ταυτοχρόνως προσεκάλεσαν τὴν Τουρκίαν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς δημοσιευθείσας παρ' αὐτῆς μεταρρυθμίσεις.

Αἱ δυνάμεις δὲν ἐνόμισαν καθήκον νὰ συμβουλευθῶσι τὴν Τουρκίαν ἐν τῇ συντάξει τοῦ πρωτοκόλλου οὔτε νὰ ζητήσωσι τὴν συγκατάθεσιν τῆς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, τῇ αὐτῇ.— Ὁ δούξ Δεαζ ἀνεχώρησεν εἰς Cannes.

Ἡ εἰρήνη θεωρεῖται ἐξησφαλισμένη.

Κ)ΠΟΛΙΣ, τῇ αὐτῇ.— Αἱ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ συζητήσεις οὐδεμίαν περιβάλλοντα σπουδαιότητα.

Γεν. χρέος, 44,05.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 23)4.— Ἡ κυβέρνησις θὰ παρουσιάσῃ τὴν προσεγῇ πέμπτην εἰς τὰς βουλὰς τὸ κείμενον τοῦ πρωτοκόλλου. Οἱ ὅροι τοῦ πρωτοκόλλου εἶναι σχεδὸν γνωστοὶ ἐκ τῶν ἐφημερίδων. Αἱ ἐφημερίδες προσκαλοῦσι τὴν Ρωσίαν νὰ τηρήσῃ τὰς περὶ ἀφοπλισμοῦ ὑποσχέσεις αὐτῆς, ὥς πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου ἔδωκε.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 23)4.— Ὁ κ. Βίσμαρκ ἔτυχεν ἀδείας ἑνὸς ἔτους παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος.

Κ)ΠΟΛΙΣ 23)4.— Αἱ μετὰ τοῦ Μαυροβουνίου διαπραγματεύσεις εἶναι λίαν δυσχερεῖς. Ἡ Πύλη ἀποκρούει τυπικῶς τὴν παραχώρησιν τοῦ Νιζιτζ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 22)3.— Ἡ πρὸς τὴν Πύλιν κοινοποίησις τοῦ πρωτοκόλλου γενήσεται ἅμα τῇ ἐπικυρώσει αὐτοῦ ὑπὸ τῶν δυνάμεων.

ΒΙΕΝΝΑ 22)3.— Αἱ δυνάμεις εἰσῆλθον εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς ἐξέυρεσιν μέσου δυναμένου νὰ παγώσῃ τὴν εἰρήνην.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐξ ἀλλεπακλήλων τηλεγραφημάτων ἐπληροφορήθημεν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τὴν ὀριστικὴν συνεννόησιν Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας περὶ τῶν ὅρων τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ παρὰ τῶν ἐξ μεγάλων δυνάμεων ἐν οὐδενὶ ὅμως τῶν τηλεγραφημάτων τούτων περιέχεται τις πληροφορία περὶ αὐτῶν τῶν διατάξεων τοῦ πρωτοκόλλου, τοῦτο δ' ἐνεκα πολλὴν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς σημασίαν αἱ διὰ τοῦ χθὲς ἀφικθέντος ταχυδρομίου τῆς Ἑσπερίας κομισθεῖσαι εἰδήσεις περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ πρωτόκολλον τούτο. Ἐκ τῶν εἰδήσεων τούτων περιληπτικώτερα καὶ αὐθεντικώτερα ἴσως τῶν ἄλλων εἶναι ἡ ἐν τῇ «Πολιτικῇ Ἀνταποκρίσει» τῆς Βιέννης ἀνταποκρίσις ἐκ Πετροπόλεως, περιέχουσα ἱστορικὴν ἀφήγησιν τῶν κατὰ τὸ πρωτόκολλον, ἕως τῆς 8)20 Μαρτίου τὰ ἐν τῇ ἀνταποκρίσει ταύτῃ ἔχουσιν ὡς ἑπεται.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκ Πετροπόλεως ὁδηγίων αὐτοῦ ὁ κόμης Σουβάλοφ παρέστησε τῷ λόρδῳ Δέρβι τὴν 18)2 Μαρτίου, ὅτι δύο μόνον λύσεις ἐπεδέχεται τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα, εἴτε αἱ ἐγγυήτριαι δυνάμεις καὶ εἰδικώτερον ἡ Ἀγγλία θὰ ἐθεώρουν τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων ὡς ἰσχύουσιν ἐν ἀπάσαις ταῖς διατάξεσιν αὐτῆς καὶ μετὰ τὴν ἄρνησιν τῆς Πύλης, ὅπως ἀποδεχθῇ τὰς ἐπὶ τῆς συνθήκης ἐκείνης στηριζόμενας ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, εἴτε ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις ἐν περιπτώσει πλήρους ἀπραξίας τῶν ἐγγυητριῶν δυνάμεων ἔχουσα ὑπ' ὅψιν τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν παρὰ τῆς Τουρκίας τῶν ἐκ τῆς συνθήκης ἀπορροευστῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς πρὸς τοὺς χριστιανικοὺς ὑπηκόους τοῦ κράτους θὰ ἐθεώρει τὰ ἐκ τῆς συνθήκης ἐκείνης ἀπορρέοντα δικαιώματα τῆς Τουρκίας ὡς ἐπίσης ἐκπνεύσαντα. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνελθὼν ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει ταύτῃ ἀπεδέχθη τὴν πρώτην λύσιν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς ἤρξαντο αἱ μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας διαπραγματεύσεις, βάσιν ἔχουσαι τὰς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Πετροπόλεως ὑποδειχθείσας ἐπομένως διατάξεις :

1) Ὅτι αἱ ἐγγυήτριαι δυνάμεις ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ρωσίας θὰ συνέπραττον ὅπωςδῆποτε, ὅπως ἐπιτύχωσι τὴν παρὰ τῆς Τουρκίας πλήρη ἀποδοχὴν ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτῶν διατυπώσει, τῶν ὑπὸ τῆς προκαταρκτικῆς συνδιασκέψεως ἐν Κωνσταντινουπόλει παραδεχθεισῶν ἀποφάσεων.

2) Ὅτι συνεννόησις μεταξὺ Ρωσίας καὶ Πύλης ἡδύνατο νὰ ληθῇ ὑπ' ὅψιν μόνον, ἐὰν αἱ δυνάμεις ἀπεφαινότο ὅτι ἦσαν ἔτοιμοι νὰ προβῶσιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ρωσίας εἰς τὰ διαζήματα, ἅπερ θ' ἀπῆται νῦν τῆς Πύλης ἄρνησις.

Ἐκτερώθεν ὁ πρῶτος τῶν δύο ὅρων ἀνεγνωρίσθη ὡς ὁ σπουδαιότερος καὶ ἐπομένως ὡς ὁ πρῶτος κανονισθησόμενος, πρὸς τὸν κανονισμόν δὲ τοῦτον προέτεινεν ὁ λόρδος Δέρβι τὴν κατὰ τὴν διανοὴν πρωτοκόλλου. Ἡ ἰδέα αὐτοῦ πρωτοκόλλου εἶναι ἀγγλικὴ καὶ οὐχὶ ῥωσικὴ. Τὸ ἀρχικὸν σχέδιον τοῦ πρωτοκόλλου, ὡς ἐπροτάθη παρὰ τῆς Ἀγγλίας, εἶχεν ἐν συνόψει ὡς ἑπεται. Ἦρχετο μνημονεῖον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου (οὐχὶ τοῦ προκαταρκτικοῦ), εἴτα ἐξέθετε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκτελέσεως τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῶν διοικητικῶν μέτρων κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου καὶ ἐπέμενεν εἰς τὴν ἀνάγκην, ὅπως ἐπιτραπῇ τῇ Τουρκίᾳ προθεσμίαν ἑνὸς ἔτους πρὸς πραγματοποίησιν τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων, ἀπεφαινότο δὲ ὅτι πρὸς εὐδωσὶν τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης δέον ἀμφοτέρωι οἱ στρατοὶ, ὁ τε τουρκικὸς καὶ ὁ ῥωσικὸς ν' ἀφοπλισθῶσι μετὰ

τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου. Τὸ πρωτόκολλον ἔλγε διὰ τῆς παρατηρήσεως ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Πύλη δὲν ἐπραγματοποιεῖ τὰς μεταρρυθμίσεις ἐντὸς τῆς προθεσμίας, αἱ Δυνάμεις θὰ διεσκέποντο περὶ τῶν ληπτέων κατ' αὐτῆς μέτρων. Ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις διασκεφθεῖσα ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου ἀντεπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἐπομένων ὅρων 1) τοῦ ἀφορώντος εἰς τὸν ἀφοπλισμόν, ὡς μηδὲν σχετικῶς πρὸς τὰς δοθείσας τῷ κόμητι Σουβάλοφ ἀπὸ 18)2 Μαρτίου ὁδηγίας καὶ ὡς μέτρον ἀπραγματοποίητου, ἐν ᾗ διέκειτο ἡ Τουρκία καταστάσει κατὰ τὴν ἐν ταῖς ὁδηγίαις ἐκείναις περιγραφὴν αὐτῆς, δυναμένην δὲ νὰ καταστῇ χεῖρων. Ἐν γένει δὲ ὁ ἀφοπλισμὸς δὲν ἡδύνατο νὰ ὁρισθῇ ἐν διανοῇ πρωτοκόλλῳ, ἀλλ' ἡδύνατο μόνον νὰ ἐκτελεσθῇ τῇ προσωπικῇ θελήσει τῶν οἰκείων ἡγεμόνων, 2) τῆς διατάξεως τῆς χορηγούσης προθεσμίαν ἑνὸς ἔτους εἰς τὴν Τουρκίαν, ἣν προθεσμίαν εἶχε κηρύξει ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις καὶ ἐν προηγουμέναις συνδιασκέψεσιν ἀντεπρότεινον συζητήσεως. Πλὴν τούτων ἡ κυβέρνησις τῆς Πετροπόλεως ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως τὰ ληπτέα παρὰ τῶν δυνάμεων μέτρα κατὰ τῆς Πύλης ἐν τῇ προβλεπομένῃ ἐνδεχομένῃ περιπτώσει ὁρισθῶσιν ἀκριβέστερον, περιληφθῶσι δὲ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ οὐχὶ αἱ τοῦ συνεδρίου ἀποφάσεις, ἀλλ' αἱ τοῦ προκαταρκτικοῦ συνεδρίου. Μετὰ ζωηρὰν ἀνταλλαγὴν διακοινώσεων ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις παρήτησε τοὺς δύο προειρημένους ὅρους, προσεκλήθη δὲ ὁ στρατηγὸς Ἰγνάντιεφ εἰς Λονδίνον, πρὸς τὴν ὀριστικὴν κατὰ τὴν τὸν πρωτοκόλλου. Ἀφ' ἐπομένου ἡ κυβέρνησις τῆς Πετροπόλεως παρήτησε τὴν προειρημένην προσθήκην περὶ τοῦ εἰδικοῦ ὁρισμοῦ τῶν ληπτέων ὑπὸ τῶν δυνάμεων μέτρων κατὰ τῆς Τουρκίας ἐν τῇ ἐνδεχομένῃ περιπτώσει. Οὐχ ἦττον ὑπολείπεται ὁ κανονισμὸς τοῦ ζητήματος, ἂν θὰ περιελαμβάνοντο ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ αἱ τοῦ συνεδρίου ἢ αἱ τοῦ προκαταρκτικοῦ συνεδρίου ἀποφάσεις τὴν δὲ 7)19 Μαρτίου ἐπροτάθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Πετροπόλεως σχέδιον ἐπὶ τῶν ἐξῆς βάσεων, — ἀπαρίθμησις τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ διοικητικῶν μέτρων διὰ τὴν Βοσνίαν, τὴν Ἑρζεγοβίναν καὶ Βουλγαρίαν, τῶν ἀναγνωρισθέντων ὡς ἀναγκαῖα ὑπὸ τῆς προκαταρκτικῆς συνδιασκέψεως καὶ ὧν μέρος μὲν ἐγένετο ἀποδεκτὸν παρὰ τῆς Πύλης, παρασκευασθῆναι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ἕτερον δὲ μέρος ἀπερρίφθη, — διὰ τῆς κατ' ἡν, ἂν ἡ Πύλη δὲν ἀποδεχθῇ τὰς ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἀπαριθμουμένας μεταρρυθμίσεις ἢ δὲν πραγματοποιήσῃ αὐτάς, αἱ δυνάμεις θὰ ἦναι ἐλεύθεραι νὰ προβῶσιν εἰς ἐκτελεστικὰ κατὰ τῆς Τουρκίας μέτρα. Τὸ σχέδιον τοῦ πρωτοκόλλου δὲν ἀναφέρει προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὅποιας ὀφείλει ἡ Πύλη νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις, οὐδὲ εἰδικώτερον μνημονεῖται τῶν ληπτέων ἐν ἐνδεχομένῃ περιπτώσει μέτρων παρὰ τῶν δυνάμεων κατὰ τῆς Πύλης. Τὸ πρωτόκολλον θὰ ὑπεγράφετο ὑφ' ἀπασῶν τῶν συμπράξαντων εἰς τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων δυνάμεων, ὅφειλε δὲ ἡ Πύλη διὰ τῆς υπογραφῆς αὐτῆς νὰ ὑποχρεωθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν. Παράρτημα τοῦ πρωτοκόλλου ἀποτελοῦν εἰδικὴν συνθήκην ὑπογραφησόμενὴν μόνον παρὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ ἀποκλεισμένης τῆς Τουρκίας, ὁρίζει ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡθελε καταστῇ ἀναγκαῖα ἡ κατὰ τῆς Τουρκίας χρῆσις ἐκτελεστικῶν μέτρων, αἱ κυβερνήσεις θέλουσι συνεννοηθῇ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἀλλὰ διὰ τῶν διατάξεων τούτων οὐδεμία τῶν δυνάμεων δεσμεύεται, ἀφοῦ ἐπιτρέπεται εἰς ἐκάστην νὰ ἐνεργῇ ἀνεξαρτήτως καὶ ἀνευ παρασπάσεων ἐκ μέρους τῶν ἄλλων. Ἐπιλέγει δὲ ὁ ἀνταποκριτὴς ὅτι, ἐνῶ οὕτω ἐξασφαλίζεται ἡ εἰρήνη μεταξὺ τῶν δυνάμεων, τὸ πρωτόκολλον οὐδὲν μεταβάλλει τὴν θέσιν

τῆς Ρωσίας πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀφαιρεῖ δὲ πᾶσαν ἀφορμὴν ἀναγκάζουσαν τὴν Ρωσίαν νὰ ἐγκατέλιπὴ τὸν δεσμὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων».

— Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας ἀναχωρήσαντες χθὲς ἐκ Λονδίνου ἀφίχθησαν εἰς Παρίσιους. Μετὰ διαμονὴν αὐτοῖσι μιᾶς ἡμέρας ἀπέρχονται εἰς Βρεντήσιον, ἐνθα χωρίζονται τοῦ μὲν πρίγκιπος μεταβαίνοντος εἰς Μελίτην, τῆς δὲ πριγκίπισσης εἰς Νέαν Κόρινθον, ὅπου ὑποδεχθήσεται αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἀπερχόμενος πρὸς τοῦτο ἐπὶ τῆς «Ἀμφιτρίτης» τὴν προσεχῆ Δευτέραν εἰς Καλαμάκιον.

— Ἐνεκα τῆς εἰς Κόρινθον μεταβάσεως τοῦ βασιλέως ἡ ἐθνικὴ εορτὴ τῆς 25 Μαρτίου, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ γίνη τὴν προσεχῇ Τρίτην, ἀνεβλήθη αὖθις εἰς τὴν Πέμπτην τῆς διακινήσεως.

— Ἀπολυθέντος τοῦ νομάρχου Ἀργολίδος κ. Εὐγενειάδου διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Κ. Δούκας, ἀντὶ δὲ τοῦ παραιτηθέντος νομάρχου Κερκύρας κ. Μαρίνου διωρίσθη ὁ κ. Μῆχος.

— Ἀναχωρεῖ σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Λευκάδα ὁ κύριος Γεράσιμος Σέρβος.

— Ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία τῶν ἐπιγραφῶν ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν τοποθεσίαν τοῦ ἐν Δῆλῳ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐζήτησε καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἄδειαν διὰ τὰς ἐπὶ τούτῳ γενησομένας ἀνασκαφάς. Κατὰ τὸ ὁρισθὲν διάγραμμα, θ' ἀνασκαφῇ ὁ χώρος ὁ ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Λίμνης ἀρχόμενος καὶ καταλήγων εἰς τὸ ἀρχαῖον θέατρον. Αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν τῇ 13 τρέχοντος ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ κ. Homolle μαθητοῦ τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς σχολῆς, μεγάλαι δὲ ἐλπίδες ὑπάρχουσιν ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ περιέργεια τῶν γάλλων θ' ἀποκαλύψῃ πολλὰ ἀρχαιολογικὰ κειμήλια. Ὡς πληροφοροῦμεθα, τῇ δευτέρᾳ τῶν ἀνασκαφῶν ἡμέρᾳ ὁ κ. Homolle ἀνεκάλυψε δέκα πολλοῦ λόγου ἐπιγραφοφόρους λίθους, ἐπὶ ἐνὸς τῶν ὁποίων εἶναι κεκαρῶς μὲνον ψήφισμα ἐκ πεντήκοντα σειρῶν μεταξὺ δὲ τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ὑπάρχει καὶ ἡ μνημονεύουσα τὸ ὄνομα τοῦ Ρωμαίου Αὐρηλίου Σκαύρου κατασκευάσαντος ἐν τῇ πρώτῃ πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδι τὴν μεταξὺ Ἱερᾶς Λίμνης καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐγειρομένην στοάν.

— Ἀπολυθέντος τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν τμηματάρχου τοῦ τηλεγραφικοῦ τμήματος κ. Β. Γιαννούλη, διωρίσθη εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ κ. Π. Κωστάκης.

— Ἐν τῷ ἄρτι ἐκδοθέντι ἐν Βερολίνῳ πρώτῳ τεύχει τοῦ νέου περιοδικοῦ συγγράμματος «Nord und Süd» ὑπάρχει κατακεχωρισμένη διατριβὴ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἐρνέστου Κουρτίου περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1876 καὶ 1877 ἀνασκαφῶν.

— Ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ τοῦ Βερολίνου ὁ καθηγητὴς κ. Κοῦμερ ἐδήλωσεν ὅτι ἀπεπερατώθησαν κατ' αὐτὰς αἱ πρὸ πολλοῦ ἐπιχειρηθεῖσαι προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι πρὸς ἐκπόνησιν τοπογραφικοῦ σχεδίου τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν περιχώρων.

— Ὁ κ. Ferrai καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Παταβίου ἐξέδωκεν ἐσχάτως τὸν τρίτον τόμον τῆς ὑπ' αὐτοῦ μεταφράσεως τοῦ Πλάτωνος, πρὸς δὲ καὶ ἀκαδημαϊκὸν ἀνάγνωσμα «Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ τοῦ Παταβίου».

— Διωρίσθησαν ἐν Παρίσις μέλη τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν τοῦ 1878 οἱ κκ. Νικόλαος Δεληγιάννης, γραμματεὺς τῆς ἐκείσε ἑλληνικῆς πρεσβείας, καὶ ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ κ. Νικολαΐδης, οἵτινες θέλουσι φροντίσει πρὸς παραλαβὴν τοῦ διὰ τὰ ἑλληνικὰ ἐκθέματα χώρου καὶ διακόσμησιν αὐτοῦ.

— Ὁ ἐν Λονδίνῳ τυπογράφος κ. Μώραιν ἠγόρασε τὸ

περὶ Μυκηνῶν πόνημα τοῦ κ. Σχλεῖμαν ἀντὶ ἐξακισχιλίων λιρῶν στερλινῶν.

— Ὁ ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Λάτας θ' ἀναγνώσῃ σήμερον ἐσπέρας ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τὸ πρῶτον Εὐαγγέλιον· αὐριον δὲ περὶ τὴν 9 πρωϊνὴν ὥραν θὰ ὁμιλήτῃ περὶ τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ ναῷ.

— Ἀνώνυμος ἀπέστειλε προχθὲς τῷ κ. εἰσαγγελεῖ τῶν Ἐφεσῶν 15 σουρτουκά καὶ 15 πανταλόνια ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φυλακισμένων.

Ἄλλος ἐπίσης ἀνώνυμος ἀπέστειλε τῷ αὐτῷ κ. εἰσαγγελεῖ φράγκα ἑκατὸν ἵνα τὰ διαθέσῃ, ὅπως ἐγκρίνῃ, διὰ τὰς φυλακάς.

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Θεοδωρίδης ἀπέστειλε τῷ κ. εἰσαγγελεῖ τῶν Ἐφεσῶν φράγκα ἑκατὸν παρακαλῶν αὐτὸν ἵνα τὰ μεταχειρισθῇ, ὅπως ἐγκρίνῃ, ὑπὲρ τῶν φυλακῶν.

Ὁ παντοπώλης κ. Γεωργούλας Χατζάκης προσήνεγκε διὰ τῆς εἰσαγγελείας εἰς τοὺς ἐν Μενδρῶσέ 250 πεφυλακισμένους ἀνὰ 100 δράμια οἴνου διὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

Ἑμμετρος μετάφρασις Ἰακώβου Πολυλά.—Τεῦχος δεύτερον περιέχον τὰς ῥαφιδίας Η—Μ. Ἐν Ἀθῆναις 1877.

Εἶναι λυπηρὸν, ἀλλὰ καὶ πανθομολογούμενον γεγονός, ὅτι οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς γινώσκονται κάλλιον ἐν τῇ ἄλλῃ Εὐρώπῃ ἢ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ σεμνυνομένῃ ὅτι παρήγαγεν αὐτούς· γινώσκονται δὲ οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος φιλολόγων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν βιομηχάνων· βεβαίως οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν εἶχον τὴν τύχην νὰ διδασκῶσιν ἐν τοῖς σχολείοις τοὺς συγγραφεῖς τούτους, ἀφοῦ οἱ πλείστοι ἀγνοοῦσι καὶ αὐτὸ τὸ σχῆμα τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, κατορθοῦσιν ὅμως νὰ γνωρίζωσι καλῶς τίς ἦτο ὁ Ὀμηρος καὶ ὁ Πρόδοτος καὶ τί ἔγραψαν. Ἡ τοιαύτη διάδοσις ὀφείλεται οὐ μόνον εἰς εἰδικὰ διὰ τοὺς πολλοὺς συγγράμματα, μεθοδικῶς συντεταγμένα καὶ διδάσκοντα ὅποια ἦτο ἡ Ἑλλάς καὶ διὰ ποῖον λόγον θαυμάζεται, ἀλλὰ καὶ εἰς μεταφράσεις τῶν συγγραφέων εἰς οὓς ὀφείλει τὴν ἀθανάσιαν αὐτῆς, τὰς ὁποίας μεταφράσεις ἔχει ἀνὰ χεῖρας πᾶς ὁ μὴ δυνάμενος ν' ἀναγνώσῃ τὰ πρωτότυπα.

Ὅτι νῦν πράττουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἐπραττον ἀκριβῶς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν παραφράζοντες ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον τοὺς αὐτοὺς συγγραφεῖς καὶ πρὸ πάντων τὸν Ὀμηρον διὰ τοῦτο δὲ οἱ τότε ἐγνώριζον κάλλιον ἡμῶν τὸν ποιητὴν τοῦ ὁποίου πολλοὶ στίχοι διεσώθησαν ἐν τῇ δημοτικῇ ἡμῶν ποιήσει. Ἐπὶ τῶν βυζαντινῶν χρόνων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς Τουρκοκρατίας ὁ Ὀμηρος κατεῖχε παρὰ τῷ λαῷ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς θέσιν τὴν ὁποίαν νῦν ὁ Ἑρωτόκριτος, τοῦ ὁποίου ὁμοίως πάμπολλοι στίχοι μεταχθέντες ἐν τῇ δημοτικῇ ποιήσει συλλέγονται ὥς δῆθεν ἄγνωστα δημοτικὰ δίστιχα καὶ λιανοτρογυῖδα. Βάσις τῆς προκαταρκτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν βυζαντινῶν ἦν ὁ Ὀμηρος· τότε μόνον ὁ πᾶς συνεπλήρου τὴν σειρὰν τῶν προκαταρκτικῶν μαθημάτων, ὅταν ἠδύνατο ν' ἀπαγγεῖλῃ ἐκ στήθους ὁλόκληρον τὴν Ἰλιάδα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παιδεία δὲν ἦν καὶ τότε τοῖς πᾶσι προσιτὴ, οἱ λεγόμενοι σχολαστικοὶ τοῦ βυζαντίου δάσκαλοι παρέφραζον χάριν τῶν ἀμαθῶν τὸν ποιητὴν εἰς γλῶσσαν ἀπλουστεράν· ἄλλοι δὲ καὶ μετέφερον αὐτὸν εἰς καθαροὺς δημοτικούς στίχους χάριν τοῦ λαοῦ, ὅστις τοσοῦτον ἐγνώριζε τὸν Ὀμηρον, ὥστε, ὅταν διὰ τῆς φραγκικῆς κατακτήσεως

ἡ Πελοπόννησος καὶ ἡ Στερεὰ Ἑλλάς ἀπεκόπησαν τῆς ἑλληνικῆς ὁλομελείας, οἱ ὑποταγέντες λαοὶ διετήρησαν ὡς πολῦτιμον παρὰδосιν τὸν δημοτικὸν Ὅμηρον τοῦ Ἑρμονιακοῦ· ἐκ τοῦ Ὁμήρου δὲ τούτου διεπλάσθη ὁ φραγκορρωμῆϊκος Ὅμηρος τοῦ Μωρέως, κατὰ πᾶσαν δὲ βεβαιότητα καὶ πᾶσαι αἱ περὶ Τρωϊκοῦ πολέμου στιχηραὶ διηγήσεις ἀπάσης τῆς μεσαιωνικῆς Εὐρώπης. Ἡ δὲ διὰ τοῦ Ὁμήρου ἀδιέλειπτος ἀνατροφή τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνέδειξε σὺν τῷ χρόνῳ τὸν ποιητὴν ὡς αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν σύμβολον τοῦ ἑλληνισμοῦ· ἐν τῇ βυζαντινῇ ἀκαδημίᾳ ἡρμηνεύοντο τὰ ὁμηρικὰ ἔπη ὡς προφητικὰ λόγια, ἐκάστη δὲ σκηνὴ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἡλληγορεῖτο ὡς μία ἀπόρητος ἀπόδειξις τοῦ χριστιανισμοῦ· ὅθεν εὐλόγως καθὰ ἀναφέρει ὁ ἱστορικὸς τῆς Ἑπτανήσου Ἑρμάννος Λουντζής, ὁ πρωτοπαπᾶς τῆς Κερκύρας προσήνεγκεν εἰς τοὺς κατακτητὰς Γάλλους ὡς τὸ μόνον σύμβολον τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ χριστιανικοῦ ἑλληνισμοῦ τὸν Ὅμηρον λέγων «διὰ τὴν μὴ θητε ὅποιον λαὸν κατεκτήσατε, ἀναγνώσατε αὐτὸ τὸ βιβλίον».

Ἡ παράφρασις τῷ Ἑρμονιακοῦ πολλὰς ὑποστάσα τροποποιήσεις περὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν στίχον διετηρήθη μέχρι τῆς ἀλώσεως τοῦ Βυζαντίου ὡς ἐν τῶν προσφιλεστέρων ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ· ἐν δὲ τῶν πρώτων ἀπὸ τῆς εὐρέσεως τῆς τυπογραφίας τυπωθέντων νεοελληνικῶν βιβλίων ἦν ὁ Ὅμηρος οὗτος, διασκευασθεὶς ἐλαφρῶς ὑπὸ τοῦ Κερκυραίου Λουκάνου καὶ τυπωθεὶς μετὰ μεγάλῃς διὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους πολυτελείας, διότι περιέχει καὶ 150 ξυλογραφίας παριστώσας τὰς κυριώτερας σκηνὰς τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Συγχρόνως δὲ ἕτερος ἑπτανήσιος, ὁ ἐκ Ζακύνθου Δημήτριος Ζῆνος, παρέφρασεν εἰς ὠραίους στίχους τὴν Βατραχομυομαχίαν· αἱ ποιητικαὶ αὐτὴν παραφράσεις ἐπανειλημμένως ἐκδοθεῖσαι θεωροῦνται ἤδη ὡς τὰ ἀρχαιότερα μνημεῖα τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως.

Τὰ ὁμηρικὰ ταῦτα βιβλία παρέμειναν ὡς ἡ μόνη ποιητικὴ ψυχγωγία τοῦ ὑποδούλου ἔθνους, μέχρις ὅτου δύο Κρητὲς ποιηταί, ὁ Κορνάρος καὶ ὁ Χορτάκης, ἀντικατέστησαν αὐτὰ διὰ τῶν γνωστῶν αὐτῶν ποιημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπισκιάσαντα τὸν μεσαιωνικὸν Ὅμηρον μένουσιν ἔτι ὡς τὰ μόνα ἀναγνώσματα τοῦ ἀπαιδεύτου γένους, δικαίως ἐπικληθέντα ὑπὸ τοῦ Κοραῖ «Ὅμηρος τοῦ λαοῦ». Ἀλλὰ καὶ τὰ Κρητικὰ ταῦτα ποιήματα, ζήσαντα ἐπὶ τρεῖς ἤδη ἑκατονταετηρίδας, ἤρχισαν ν' ἀπαρχαίωνται, οὐδεὶς ὅμως τῶν ἡμετέρων ποιητῶν ἐσκέφθη ν' ἀντικαταστήσῃ ταῦτα δι' ἄλλων προσφορωτέρων εἰς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας καὶ πρὸ πάντων τὴν πρόοδον τῆς δημοτικῆς ἡμῶν γλώσσης.

Τὴν ἑλλειψιν ταύτην πρὸ μικροῦ ἀπεφάσισεν ἵνα ἀναπληρώσῃ εἰς τρόφιμος τῶν Μουσῶν, προσφέρων εἰς τὴν βουλιμῶσαν καρδίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ παρήγορον ἀναψυχὴν καὶ οὕτως εἰπεῖν τροφὴν ὑγιεστέραν καὶ ἑλληνικωτέραν· καλῶς δὲ ποιῶν ἐξέλεξε τὸν Ὅμηρον, ὅπως οὕτω συνεχίσῃ τὴν παλαιὰν παράδοσιν, ἐπαναφέρων τὴν λιγοθυμῶσαν καρδίαν εἰς τὴν παλαιὰν αὐτῆς ἑλληνικὴν εὐρωστίαν.

Ἡ πρόθεσις τοῦ κ. Πολυλά τοῦ νὰ καταστήσῃ πρῶτον τοῖς πᾶσι καὶ πρὸ πάντων τῷ ἑλληνικῷ λαῷ τινὰ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἑλληνικῆς καὶ ἀγγλικῆς ποιήσεως εἶναι πολλῶν ἐπαίνων ἀξία· οὐδεὶς δὲ κάλλιον αὐτοῦ ἠδύνατο ἵνα ἐξυπηρετήσῃ ἀσφαλέστερον τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν. Ἐντελῶς κατέχων τὰς γλώσσας ἐν αἷς ἐγράφησαν τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεχθέντα καὶ μεταφρασθέντα ποιήματα, συνάμα δὲ κάλλιστα μελετήσας τὰς καλλονὰς καὶ τὰ μυστήρια τῆς ὑπὸ ὀλίγων γνωστικῶν δημοτικῆς ἡμῶν γλώσσης καὶ τὸ κυριώτερον πεπρωτισμένους διὰ ποιητικῆς καρδίας, δὲν μεταφράζει ἢ παραφράζει ἐπιπολαίως καὶ ἐκ

τοῦ προχείρου, ἀλλ' ἀφοῦ καλῶς διύλισῃ καὶ χωνεύσῃ τὸν ποιητὴν, περιβάλλει αὐτὸν διὰ γνήσιου ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος. Συστηματικὸς θιασώτης τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, μετὰ σπουδαίαν αὐτῆς μελέτην διέγραψεν ἐν ὕψος ἀπλοῦς, ἀναδίδον τὸ ἄρωμα τῆς κλεπτικῆς ποιήσεως, ἀπυλ-λαγμένον ξενισμῶν καὶ πρὸ πάντων διαλεκτικῶν ιδιωτισμῶν, τὸ δὲ ὕψος τοῦτο ἀπαρεγκλίτως ἐτήρησεν ὡς μεταφραστῆς τοῦ Σαικσπέιρου, ὡς ἐκδότης τοῦ Σολωμοῦ, ὡς παραφραστῆς τοῦ Ὁμήρου.

Ἀπὸ τίνος παρετήρηθῃ ἐν Ἑλλάδι φοβερὰ [φιλολογικὴ] καὶ πρὸ πάντων ποιητικὴ κατὰπτωσις, τὴν ὅποιαν διάφοροι εἰς διάφορα ἀπέδωκαν αἷτια· εἰς ταύτην βεβαίως συνετέλεσε καὶ ἡ ἀναπτυχθεῖσα συστηματικὴ ἐπικρίσις, ἥτις ἀποτέλεσμα οὐσα προσωπικῆς συμπαιδείας ἢ ἀντιπαθείας, εὐνοικῇ μὲν, ἀναδιδάσκει τὸν κρινόμενον εἰς τοὺς οὐρανούς, δυσμενῆς δὲ, τὸν ἐκσφενδονίζει εἰς τὸν τάρταρον ὑπεράνω ὅμως τῶν ἀδίκων τούτων κρίσεων ἐγείρεται ἡ εὐλαχίαια τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιστήμης, ἥτις φειδωλὴ εἰς ἐγκώμια καὶ αὐστηρὰ εἰς τὸν ἔλεγχον, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης προσωποληψίας διυλίζει τὰ πράγματα καὶ εὐγενῶς μὲν κατακρίνει τὰ ἄξια φόγου, ἀναγνωρίζουσα δὲ τὴν φιλοπονίαν καὶ τὴν ἀξίαν ἀπονέμει αὐτῇ τὸν δίκαιον ἔπαινον. Τοιαύτη ἀδελκ-στος ἐπικρίσις συμπαθέστατα ἐξεφράσθη ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ κ. Πολυλά καὶ ἡ μὲν γερμανικὴ κριτικὴ ἐπιθεώρησις Centralblatt ὡμολόγησε τὸ πιστὸν τῆς παραφράσεως, τὴν ἀπρόσκοπτον στιχοιουργίαν καὶ τὸ συστηματικὸν ὕψος γλώσσης ἐπὶ ἀμορφώτου, ὁ δὲ καθηγητὴς Wagner ἐν φυλλαδίῳ ἐπιγραφομένῳ «Shakespeare in Griechenland» παραβαλὼν πρὸς ἀλλήλας πάσας τὰς ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ γενομένας μεταφράσεις τοῦ ἀγγλοῦ δραματικοῦ ἀνομολογεῖ ὑπερτέρας καὶ πιστοτέρας τῶν ἄλλων τὰς τοῦ κ. Βικέλα καὶ τοῦ κ. Πολυλά. Ὁμοίως δὲ ἐπαινετικὰς βιβλιοκρισίας περὶ τῆς παραφράσεως τῆς Ὀδυσσεύς ἐδημοσίευσαν καὶ οἱ Γάλλοι Edmond About, Ruelle καὶ ὁ ἀκαδημαϊκὸς Miller. Τοιαύτη ἐξαιρετικὴ καὶ ὁμόθυμος ἐπιδουκιμασία τῶν ἔργων τοῦ κ. Πολυλά ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιστήμης, ἐν ᾗ ἐνθαρρύνει τὸν φιλόπονον συγγραφεὴ εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, τιμᾷ ἀληθῶς καὶ τὴν ἡμετέραν φιλολογίαν καὶ ἀρκεῖ εἰς κατὰδείξιν τῆς παρ' ἡμῖν ἐπιπολαίου καὶ ἐμπαθοῦς κριτικῆς.

Τῆς παραφράσεως τῆς Ὀδυσσεύς ἐξεδόθη πρὸ μικροῦ καὶ τὸ δεύτερον τεῦχος, ὑπολείπονται δ' ἕτερα δύο εἰς τελικὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως δύναται νὰ ὀνομασθῇ μνημεῖον τῆς δημοτικῆς ἡμῶν γλώσσης, ἥτις προγραφείσα τῶν ἀτυχῶν ποιητικῶν διαγωνισμῶν τοῦ πανεπιστημίου, μένει οὐδὲν ἥττον καὶ θὰ μείνῃ ἡ ἀληθὴς ποιητικὴ γλῶσσα τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὡς ὀρθῶς παρετήρησεν ὁ πολὺς Θωμαζαῖος.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

πρὸς ἀγοράν

ΣΚΕΥΩΝ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΑΣ ΤΙΜΑΣ

Παραγγελιοδόχος περιοδεύων κατὰ τὴν ἐνταῦθα διάδοσιν τοῦ ἀφῆκε πρὸς πώλησιν διάφορα ἀντικείμενα οἰκιακῆς χρήσεως οὐ μόνον **ΑΡΙΣΤΗΣ** ποιότητος καὶ κομψότητος ἀλλὰ καὶ εἰς **ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΣ ΤΙΜΑΣ**.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς βραχυχρόνου ταύτης λαμπρᾶς ευκαιρίας ἃς σπεύσωσιν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν **267** κατάστημα ὁδὸς Ἑρμοῦ κάτωθεν τοῦ ξενοδοχείου ἢ **ΑΤΤΙΚΗ**. [Β'. 262—2]